

**Historia De Vita, Moribus, Rebus Gestis, Studiis Ac
Denique morte Praedicantium Lutheranorum, Doct.
Martini Lutheri, Philippi Melancthonis, Matthiae Flacii
Illyrici, Georgii Maioris, et Andreae ...**

Complectens ortum, progressum [et] incrementa, tum arcana plurima
hactenus non prodita, omnium penè huius temporis haeresum

... Vita ... Philippi Melancthonis. Matthiae Flacii Illyrici. Georgii Maioris, Et
Andreae Osiandri

Ulenberg, Kaspar

Coloniae Agrippinae, 1622

IV. Melancthon in patriam abit. eius Heidelbergæ cum Nausea & inde
cum Landgrauio colloqu. cum obseruato in via augurio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65643](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65643)

præcepta , grammatices vtriusque latinæ & græcæ , Dialectices & Rhetorices: quo factum est, vt contractam Carlostadianæ delirationis maculam paulatim elueret.

Eodem anno , quo libellus iste prodijt de scholis instaurâdis, cupido Melanchthonem incessit visendi patriam : cui se comites adiunxerunt Gulielmus Nefenus Belga, & Ioachimus Camerarius Bambergensis, quibus arctissimæ familiaritatis vinculo iunctus erat. Vbi Lipsiam venit, agonizantem reperit Petrum Mosellanum, quem eodem die, quo ciuitatem ingressus est, & salutauit cum socijs, & rebus humanis exemptum luxit. In patria moratus est aliquamdiu ; cumque rebus isthic confectis, ad suos esset rediturus, Heidelbergam venit ex itinere, vbi Hermannum Buschium poetam, maturâ iam ætate senem, iuuenis ipse salutauit : à quo perhumaniter exceptus fuit. Quin & professores Heidelbergenses Academiae nomine honorem exhibuerunt Melanchthoni, ei que studium omne suum & officia prolixè detulerunt. Offendit istic & Campegium Cardinalem, Legatum Pontificis; qui quendam è suis, Fridericum Nauseam, ad Melanchthonem misit, vt colloquium cum illo de controuersijs ingressus, quænam ipsius esset sententia, certius exploraret, eumque suauiter à Lutheri aliorumque Nouatorum consortio dehortaretur. Fecit hoc Nausea quidem; sed frustra laborauit; quandoquidem

ANNO

1524.

Præcepta humaniorum artium scribit.

IV.

Camer. in vit. Mel. fol. 95.

Patriam suam inuisit.

Ab Heidelbergensibus excipitur.

à Campegijs ad colloquium inuitatur.

ANNO
1524.

A Landgra-
uio ad ho-
spitium
inuitatur.

Melanch-
thon se ex-
cusat.

Prodigium,
deque eo
Melanch-
thonis opi-
nio.

Camer. pag.
98. 99.

Melanch-
thon augu-
riis dedi-
tus.

dem ille iam se totum Lutheri partibus ad-
dixerat. Cùm deinde ventum esset Franco-
furtum, haud procul ab vrbe Melanchthoni
occurrit Philippus Hafsiae Landgravius, acri
ac viuido ingenio princeps, qui tum quidem
vigefimum ætatis annum nondum comple-
uerat. Ibat autem Heidelbergam, ad ludicrũ
certamen quorundam principum, qui nume-
ro tredecim istic Conuerti dicebantur. Hic
per suos admonitus compellat Melanchtho-
nem, eiq; persuadere conatur, vt itinere con-
uerfo secum illa nocte permaneat; esse quæ-
dam, de quibus cum illo venire cupiat in col-
loquium. Excusat se Melanchthon, & verbis
vltro citroque commutatis, eã conditione
dimittitur, vt de quæstionibus, quas obiter
mouerat princeps, scripto responderet.

Accidit in hoc itinere, cũ ex oppido quo-
dam Hessorum Træsã mane se daret in viã,
& cum socijs annem ciuitati vicinum pete-
ret auationis gratia, vt in colle quodam nõ
procul disito tres coruos conspicerent plau-
dentes alis, Crocitantés atque gestientes in-
star tripudiantium Quærit Nefenus ex Me-
lanchthone, quid existimet hoc augurio por-
tendi? Ille, quid aliud, inquit, quam vni ex
tribus nobis propinquam mortẽ? Erat Me-
lanchthon curiosior in his rebus, & augurijs,
somnia, tum astronomicis obseruationibus
plufculum tribuebat. Nefenus verò risit tum
quidem Melanchthonis augurium: At pau-
lõ post, cùm VVittenbergam reuertissent,
in

in Albi submersus perijt. Traiecturus fluvium, animi gratia, trunco latentis arboris Scapham impegit; quæ cum vacillaret in alterum latus impulsa, Nefenum dedit præcipitem. Paulò ante, quam deambulatum exiret, à prandio paululum cõsopitus, Scapham per somnium agitari vidit, seque excussum in flumen mergi. Narravit hoc Melanchthoni priusquam egrederetur domo, ridens somniorum vanitatem; & non diu post eodem die nauigio excussum perijt, vti diximus.

ANNO
1524.

Nefenus
submergitur.

CAPVT IV.

- I. *Lutheri nuptiæ, Melanchthone Norinbergam euocato.*
- II. *Defectio Landgrauij à fide Catholica; vbi & de origine Mollium Lutheranorum & bello Sacramentar.*
- III. *Negotia Melanchthonis cum Visitatione Saxonica.*
- IV. *Iudicium & querela Lutheranorum & Catholicorum de Visitatione hac.*

ANNO deinde sequente 1525. qui Germaniæ luctuosus fuit suprâ modum, mese Maio Lutherus & Melanchthon ab Erphordiensi senatu vocati fuerunt per litteras, vt Vniuersitatem iniuria temporû penè collapsam restitueret in statum pristinum, & studia rursus excitarèt. Feruebat iam tum motus rusticanus, erantque plena tumultibus

I.
Ann. 1525.
Erphordiã
vocatur
Melanchthon.
*In ep. Eob.
Hess, l. 5. f. 3*